

במדינה

שקט כי הוא זסעדיה עוזרי גנבו שבעה אר"ג
גוי חרסניה וחלקי תנור ביטול בשתי של
400 ל"י. האדם השלישי, אבנר אלישיב
שישב על ספסל הנאשמים, לא היה, לפי
העדוה מעורב בעניין כלל.

לשמע עדות זאת עלתה הבעת סיפוק על
פני אלישיב. אמנם הוא סיפר במשטרה
כי הוא בגפו ביצע את הגנבה אך בבית"ה
המשפט חזר בו מהודאתו. לעזרתו באה
עדוהו של צוברי הבטיחה להציל את ה"מצב.

המצב ואלישיב בתוכו, לא ניצלו. השופט
פנחס אבישר גילה סתירות בעדות, כינה
את צוברי שקרן, שלח את אלישיב ל"18
חודשי מאסר.

נימוק מקורי. השבוע שוב הופיעו
צוברי ואלישיב לפני בית"משפט. היה זה
בית"משפט השלום, צוברי נהפך לנאשם,
אלישיב היה עד התביעה. הוא הודה כי
ביקש מצוברי מועד-ההרשעות ורב-התיקים
לקבל את הגנבה על עצמו, בנימוק מקורי
למדי: "יש לך ארבעה עשר תיקים, יהיה
לך עוד אחד!"

לצוברי התווסף באמת תיק אחד, אך
מבלי שהדבר עזר לאלישיב במאומה. התיק
המצטרף לשאר תיקיו של צוברי, עלול
לזכות אותו, עבור עדות שקר, בעונש עד
שבע שנות מאסר.

איפה הרוצחים?

בין תיקי הרצח חסרי-הפתרון שנשארו

סמלת ציפורה חזן*

חמשה ימים: משכורת מוקפאת

מימי המנדט האחרונים היה גם רצח ג'ו
הוואי באוגוסט 1947. השבוע גילו העיתונ'
נים עניין ברצח הנשבח.

גרם לעניין: מעצרו של ערבי רשם
מוחמד חסן סלמה, המכונה גם אבו-
ג'ינס ("אבי המין"), כחשוד בעסקי בקר
שחורים. במהלך חקירתו טען קצין הד'
עין וארוך-זכרון כי כבר פגש באבו-ג'ינס
כחקירה אחרת, כחשוד באשמה הרבה ותר
חמורה: רצח ג'ו-הוואי.

הלילה ה-15. בקיץ 1947 קיבלה ה'
הגנה ידיעות כי התקפה מחוכנת עומית
להערך על בית-הקפה שעל שפת הירקון.
התוכנית האומנות בג'ו-הוואי לא הופ'
סקה, הוונות המשיכו לרקוד ולהתבוד
בפינות הרומנטיות של בית-הקפה. אך
מסביב לו הוצבה לשעות הלילה, פלוגה ב'
של חי"ש תל-אביב.

משך 14 לילות לא קרה דבר. הפלוגה
המשתעממת הועברה לשטח פעולה אחר.
בלילה ה-15, בשעה 22.20, קרעו את צילי'
המוסיקה יריות, מנשק קל שנישא בידי ער'
בים, כשהסתלקו המתקפים השאירו מאהו'
היים חמש גויות — ארבע של יהודים

* כפי שהופיעה על שער שבועון ישראל.

מבקר המדינה, הראה לו את הידיעה ה'
מאשימה. המבקר עיין בידיעה, התרשם
מאד מרמת ידיעותיהם של מפרסמי ה'
ידיעה. הם טענו כי 8000 הל"י שנגבו ככס
בניינים אינם מופיעים בסעיף "הוצאות".
הם שכחו שהפריט מסים מופע, כרגיל,
בסעיף "הכנסות".

המבקר לא סבר כי יש מקום לפתוח
בחקירה וגרושקביץ ומועצתו החליטו לה'
גיש משפט הוצאת דיבה נגד כרימק.

מי הוא גאון הדור?

לאגודת ישראל העולמית שלושה צירים ב'
כנסת (אחד מהם: הרב שלמה לורנץ), ועתון
יומי אחד. עתון האגודה, המודיע, מופיע זה
ארבע שנים בירושלים, מצטיין בעיקר ב'
כסוי מלא של פעילות עסקי האגודה במוס'
דות הממשלה והעבור.

ככל עתון יומי המכבד את עצמו מוציא.
המודיע בכל יום ששי מוסף-לשבת מגוון ל'
מדי, הכולל זכרונות אדמו"רים ובקורת ספ'
רות תורנית ומדור רב-ענין אחד. במסגרת
שאל כאוות נפשך מפנים קוראי המודיע את
שאלותיהם למערכת, וזכים לתשובות עניי'
ניות ומעניינות.

צפה למך המשיח. לא כל השאלות
הן מיושנות כשאלתו של א. א.: "האם יש
איזה היתר מרבנים מוסמכים לקבל שילו'
מים מגרמניה?" (התשובה: "אין כל אי'
סור") או למדניות כשאלתו של שלום אוז'
לאי: "מה משמעות ראשי התיבות בהל"כ
ואע"י המודפסים בסוף ספר תהילים?"
(ברוך הנותן לעיף, כח ולאין אונים עצמה
ירבה).

נפשו של קורא אלמוני מפתח-תקוה, ל'
משל, מתאוה לדעת את התשובה לשאלה
הרבה יותר יסודית: "האם יש איזה סימ'
נים ברורים שימות המשיח הם אלו הימים?"
התשובה מעודדת: "אפשר להניח ככה. כי
אמרו חז"ל אין בן-דוד בא אלא בדור ש'
פני הדור כפני הכלב שלא יתביישו זה מ'
זה... והרי דורנו מתאים ביותר לאלו הסי'
מנים וברור שאנו צריכים לצפות למלך ה'
משיח."

המודיע, היודע את התשובות הגדולות,
אינו מוסמך לענות על שאלות פחות חשוב'
נות כשאלתה של תלמידת בית יעקב. תל'
אביבית: "מיהו כיום גאון הדור?" התשו'
בה: "על השאלה הזאת אין המודיע מוסמך
לענות."

משטרה

אסור לחשוף

ציפורה חזן הא סמלת במשטרת התנועה.
מלבד זה היא בת עשרים, חומת שער
וירוקת עין, וכונות אלה מצאו חן בעיני
צלם עיתונות, שהודרו לצלם את הסמלת,
למכור תמונה חשופה למדי שלה לאחר
השבועונים.

עורך השבועון פרסם את תמונת הסמלת
החשופה על שער עיתונו. תגובת המשטרה
לא אחרה לבוא: סמלת חזן שלא ידעה
על איסור חופש החשיפה, אפשרה סרטום
תמונתה ללא נסילת רשות, הובאה לדין,
גידונה להקפאת משכורתה משך חמשה
ימים.

פשעים

תיק פחות, תיק יחור

יהודי צוברי השחרחר עלה על דוכן ה'
עדים בבית-המשפט המחוזי, תל-אביב, הוא
הניח את ידו על התנין, רמו לשמש בית'
המשפט כי אין צורך בלחישת השבועה.
הוא ידע אותה בעל-פה מהופעותיו הקוד'
מות בבית-המשפט.

לאחר שנשבע כחוק סיפר צוברי בקול

• בית יעקב, רשת החנוך הלא-ממלכתית
של אגודת ישראל העולמית.

• באחת מהן ניסה להתפשט סרום. באח'
רת, בה הובא באשמת נסיון לרצח, העיד
פנן הנסיון. ממלכי העולט התחתון, שלא
זיהה את צוברי בבסחה: "אילו ידעתי מי
עשה לי זאת הייתי מביא את הפלוגה שלי
עם ססנים, מכונות-ירייה ורימוני-יד ועו'
שה ממנו סלט!"

למדו עברית אנגלית

צרכנית

בית הספר המעולה לשפות קדימה בו יהודה 74 תל-אביב.
בקבוצות קטנות בהדרכת מורים מודפלים.
קיימים קורסים למתחילים, למתקדמים ולמתלמדים
לכל שעות הבקר והערב.
הורים! לתלמידי כתות ה, ו, ז, ח של בתי ספר יסודיים אנו מקיימים
קורסים מיוחדים ל**אנגלית** בשעות 4-5 4-4 3-4 אחה"צ.
פרטים והרשמה 12-9 לפנה"צ 4-9 בערב (פרט ליום ששי).

אני, ניו יורק וכל השאר

מאת ד. סאלינגר

על ספר זה כותב גיבורו, הולדן קולפילד:
"אם אתם רוצים לדעת את האמת, בכלל לא מתחשק לי לכתוב כאן את
התוכן של כל הספר המחרבן שכתבתי. ראשית כל, כתבתי כבר את כל מה
שיש לי לספר, ולמה לי לחזור — שנית כל, אני שונא פרצופים כאלה שחטים
על הכסף הארוך שלהם וקוראים רק את התמצית ואחר כך משוויצים לפני
החתיכות שלהם שקראו את כל הספר. הם הורסים אותי. ברנשים מזויפים לפני
אבל מכיוון שאני יודע שיש אנשים שהם נורא עסקים תמיד והם מוכרחים לדעת
אם ספר הוא מעניין, עוד לפני שהם לוקחים אותו ליד, אפילו, אז אני מוכן
בכל זאת לספר בקיצור מה מתרחש פה —
בית הספר הנבזי וכל החברה שם נמאסו לי כמו צנון, אז התנדפתי משם
(חץ מזה גם העיפו אותי). ומפני שלא רציתי לעצבן את ההורים שלי, שהם
אנשים רגישים מאוד, שוטטתי לי שלושה ימים בניו-יורק, בעצם חיפשתי פרצוף
אנושי הגון אחד, לפחות, רציתי לפגוש את אחותי החבוכה או את הנערה הזאת
שהייתי מסתייבב איתה, אבל לא הלך לי. תמיד נתקלתי רק בפרצופים מזויפים
כאלה: נהגים מטורפים, סוטים מיניים, חתיכות מכל הסוגים, סרטורים, בתי
קולנוע שורצים פרצופים שצוחקים כמו צבועים על דברים שבכלל לא מצחיקים,
ובארים מטורונים מלאים כמו קופסת סרדינים. בקיצור, היו לי כל כך הרבה
חוויות שהתעייפתי ורציתי לנוח בבית של המורה הזוה שלי, אבל תנחשו מה
קרה — גם הוא שם עלי ידיים, זה יותר מדי נורא...
אתם בודאי תתפעלו מצחוק כשתקראו את הספר. אבל, האמינו לי, בשבילי
זה לגמרי לא היה מצחיק. בחיי שלא."
בערך שמונה הספר נקבע ל-

הוא יימכר לקוראי העולם הזה-כמחיר

2.100 ל"י
1.250 ל"י בלבד

הנחה זאת תינתן לכל קורא אשר אסף את שלושת תווי-הקניה, שהראשון והשני
בהם הופיעו בגליון השבוע שעבר והשלישי מודפס בעמוד זה.

הספר יחולק לקוראים במחיר המזול של
1.250 ל"י ותמורת שלושה תווי-קניה, במני
הלת "העולם הזה", תל-אביב, רחוב גליקסון
8, החל מ-20.6.1954, בין השעות 10-12
לפני הצהריים, 5-7 אחר הצהריים.